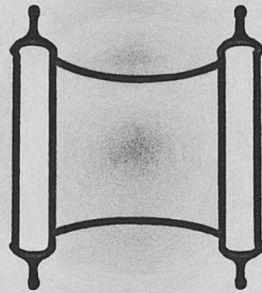

בס"ד

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei
כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה (א)

Dedicated To:

חַשֵּׁה בֶן גִּיטֵל

**May Hashem pour Shefa upon you
& your family**

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe Likkutei Torah Parshas Ki Teitzei

כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַיִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִיּוֹ וְגו'

Introduction

This discourse from the Alter Rebbe opens with the verse “*When you go out to war against your enemies*” (*Ki Seitzei al oyvecha*). The maamar explores how this war is not a physical one, but the spiritual struggle every Jew faces daily: the battle with the animal soul and its desires. The Alter Rebbe draws from Zohar, Chazal, and the system of Chassidus to show how prayer, Torah, and mitzvos transform this inner war into elevation and connection with Hashem. The discourse emphasizes that even the evil inclination can be elevated to holiness, and that the daily struggle is itself the process by which a Jew fulfills his mission of refining sparks and revealing Divine light in the world.

(א)

When you go out to war against your enemies and Hashem your God will deliver them into your hand and you will take captives, etc. Behold, it is stated in the Zohar: the time of prayer is the time of battle, and it is written, “which I took from the hand of the Emorite with my sword and with my bow,” and Onkelos translates: “with my prayer and with my supplication.”

And to understand what is the matter of war in prayer, and also why we pray every day. Behold, our Sages of blessed memory said: the prayers were instituted corresponding to the daily offerings. And the matter is as it is written: “My offering, My food for My fire-offerings.” For they would offer the sacrifice in the time of the Beis HaMikdash as a burnt-offering upon the altar from the species of the animal, in order that fire descend from heaven and consume the burnt-offering.

For the life-force of the animal soul has its foundation from the element of fire, for the four categories of inanimate, vegetative, animal, and human are corresponding to the four elements of fire, wind, water, and earth. The aspect of fire is the aspect of the animal soul, and the aspect of wind is the aspect of the speaker, as it is written: “And man became a living soul,” and Onkelos translates: “a speaking spirit.” And when fire would descend from heaven, the fire below would be included in the fire above.

כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַיִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִיּוֹ וְגו'. הִנֵּה אֵימָה בְּזֶהָר שֶׁעֲתָא דְּצִלּוּתָא שֶׁעֲתָא דְּקִרְבָּא וּבְכֵתִיב אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחֶרֶבִי וּבְקִשְׁתִּי וְת”א בְּצִלּוּתִי וּבְקִבְעוּתִי.

וְלִהְיוֹת מֵה עֲנִין הַמִּלְחָמָה בְּתַפְלָה וְגַם לָמָּה מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם. הִנֵּה אֲרֻזוֹ”ל תְּפִלוֹת כְּנֶגֶד תַּמִּידִין תַּקֻּנוֹם. וְהַעֲנִין כְּדִכְתִּיב אֶת קִרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי שֶׁהֵיוּ מִקְרִיבִין הַקִּרְבָּן בְּזֶמַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְעוֹלָה עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ מִמִּין הַבְּהֵמָה כְּדִי שֶׁתֵּרֵד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת הָעֹלָה.

כִּי חַיּוֹת נִפְשׁ הַבְּהֵמָה הִיא יְסוּדָה מִסוּד הָאִשׁ כִּי ד' בְּחִינּוֹת דְּצִח”מ הֵם כְּנֶגֶד ד' בְּחִינּוֹת אֲרַמ”ע וּבְחִינּוֹת אִשׁ הוּא בְּחִינּוֹת נִפְשׁ הַחַי וּבְחִינּוֹת רוּחַ הוּא בְּחִינּוֹת מְדַבֵּר כְּדִכְתִּיב וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁ חַיָּה וְת”א לְרוּחַ מְמַלְלָא וּבְשִׁהֲנָה יוֹרֵד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם הִנֵּה נִכְלָל אִשׁ שְׁלֵמָה בְּאִשׁ שְׁלֵמָה עֹלָה.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איבך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שבי וגי'

And the aspect of the fire above also is an aspect of animal and beast, and their root is in the Supernal Chariot, "the face of a lion, the face of an ox," etc.

And this is [the meaning of] "a lion that consumes the offerings," etc. And since the Beis HaMikdash was destroyed, the Men of the Great Assembly instituted prayer, that each person should offer up his animal soul, to elevate it and bind it to its root, which also is from the element of fire and from the source from which it was hewn, and its foundation in the holy mountains, the Supernal Chariot, the face of the lion, the face of the ox, etc.

Except that after descending and devolving and clothing itself in the dregs of the Ofanim, there extended from it the pleasures of this world and the power of desire, which is also the aspect of the heat of fire. And also the evil inclination is a foreign fire that burns. And one must elevate the animal soul to its root, the aspect of the fire above, and to be included in the aspect of the Supernal Chariot, the aspect of "a fire consuming fire," to annihilate and burn the power of desire.

And [likewise] the fire below in the pleasures of people in this world, one must not walk in them except with coldness, and to turn the opposite of the opposite, that the power of desire be with fiery sparks of flame to cleave to the living God (and see what is explained about this in the discourse on Parshas Nesachim, Parshas Shelach).

ובחינת אש שלמעלה גם כן הוא בחינת בהמה וחיה ושרשן במרכבה העליונה פני אריה פני שור כו'

ונהו אריה דאכיל קרבנין כו'. ומשחרב בית המקדש תקנו אנשי כנסת הגדולה התפלה שיקריב כ"א נפש הבהמית להעלותה ולקשרה בשרשה שהיא ג"כ מיסוד האש ומקור חצובה ויסודתה בהרי קדש מרכבה העליונה פני אריה פני שור כו'.

אלא שלאחר ירידה והשתלשלות והתלבשות בע"ש שמרי האופנים נמשך תענוגי העולם הזה והכח המתאנה שהוא ג"כ בחינת חמימות האש וגם היצר הרע הוא אש זר דולק וצריך להעלות נפש הבהמית לשרשה בחינת אש שלמעלה ולהכלל בחינת מרכבה העליונה בחינת אש אכלה אש לכלות ולשרף כח המתאנה.

והאש שלמטה בתענוגות בני אדם בעולם הזה שלא לילך בהם אלא בקרירות ולהפך מהפך להפך להיות כח המתאנה ברשפי אש שלהבת לדבקה באלהים (חיים) (ועמ"ש מזה בד"ה בפ' נסכים בפ' שלח).

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביית שביו וגו'

And behold, every day a man's inclination overpowers him, and he must every day draw down the aspect of the fire above. For behold, it is written: "The days were formed," meaning there is a number and measure to the years of a man's life—"the days of our years in them are seventy years," etc. And they were not given to his divine soul within him, for the soul does not need rectification for itself, since it is eternal and does not clothe itself in the aspect of time, but rather unites with the source from which it was hewn, in the Infinite Light, blessed be He, as is written ("Dvarim Acheirim" §1, Siman 4:23), "with the King in His work they sat there."

And see Bereishis Rabbah, Parsha 8, and in Midrash Ruth, chapter 2, that [the divine soul] was not taken from the aspect of the face of the lion and ox, etc., like the animal soul in man, but rather from the aspect of "and upon the likeness of the throne was the likeness like the appearance of man," etc. And the spirit of man, it is what rises upward, etc., and the spirit of the animal descends downward to the earth, which is from the higher earth, as it is written: "And the earth is My footstool" (see what is written in the discourse "U'Sfartem Lachem" about the Omer of barley, the food of an animal; and see Bereishis Rabbah, end of Haazinu, and in Bereishis ch. 14).

Whereas the spirit of man is swallowed up, going up higher and higher, etc. And see what is written regarding "and the spirit shall return" in the discourse on Haazinu. But the number of the life of man is given to clothe within it his animal soul, and his years are set in number, as measured by His wisdom, may He be blessed, that he can bear in his soul to elevate from it so many powers and sparks that fell there in the breaking of the vessels. And every day a new spark and a new power is elevated (and see what is explained of this in Parshas Bechukosai, in the discourse "M'voar B'Eitz Chayim").

והנה בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו וצריך בכל יום להמשיך בחינת אש שלמעלה. כי הנה כתיב זמים יוצרו שיש מספר וקצבה לשני חיי האדם זמי שנותניו בהם שבעים שנה כו'. ולא נתנו לנפש האלהית שפקרבו פי הנשמה אינה צריכה תיקון לעצמה הואיל והיא נצחית ואינה מתלבשת בבחינת זמן אלא מתאחדת במקור הצבה באור אין סוף ברוך הוא כמ"ש (ד"ה א' סי' ד' כ"ג) עם המלך במלאכתו. ושבנו שם.

וענין ברבות בראשית פרשה ח' ובמדרש רות פ"ב כי היא לא נלקחה מבחינת פני אריה ושור כו' כנפש הבהמית שבאדם אלא מבחינת ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' ורוח האדם היא העולה למעלה כו' ורוח הבהמה יורדת למטה לארץ שהוא מבחינת הארץ העליונה כמ"ש והארץ הדום רגלי (עמ"ש בד"ה וספרתם לכם בענין עמר שעורים מאכל בהמה וענין ברבות סו"פ האזינו ובבראשית פ"ד).

מה שאין פן רוח האדם היא בבלעי מלעילא מעלה וגבוה מעל גבוה כו'. וע' מ"ש בענין ורוח תשוב בד"ה האזינו השמים. אלא מספר חיי האדם נתן להתלבש בו נפשו הבהמית ושניו קצובים לו במספר ששערה חקמתו תברך שיוכל לשאת בנפשו להעלות ממנה כ"כ פחות וניצוצות שנפלו שמה בשבירת הכלים. ובכל יום נתעלה נצוץ וכת חדש (ועמ"ש מזה בפ' בחקתי בד"ה מבואר בע"ח).

(ב)

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביט שבי וגי'

And behold, in order that the aspect of the fire from above descend and be drawn down, it is commanded to bring from the ordinary, through an arousal from below. This is through contemplation in the source from which it was hewn and its root in the Supernal Chariot, from which is taken the power of desire in his animal soul, as mentioned above.

How they are nullified in the aspect of Chariot and Throne in relation to the likeness of Man upon the throne, and tremble and shudder with the fear of the Throne, and are enflamed and ignited with a blaze and flame of fiery sparks to be nullified and included in the light of Hashem that flows upon them.

And automatically, the light of love will shine also upon the power of desire in his animal soul, which was taken from there, to arouse his heart to be removed from physical pleasures in which it had been sunken, and to be drawn after its root to be nullified and included in the light of Hashem.

Therefore, the Men of the Great Assembly instituted the blessings of Shema, two before it: the blessing of Yotzer Or, where it is stated and restated at length the order of the angels and Seraphim and Chayos, how they are nullified to His light, may He be blessed, "Who forms ministering spirits, His ministers of fire," etc.

"Who forms His ministers" — that many thousands and myriads are created every day. And because of the intensity of their love, like burning fire, they are consumed and burned, and then return and are renewed. And those who are His ministers from the six days of Creation — many thousands and myriads are in one legion, and His legions have no number, as it is written: "Is there a number to His legions," as explained in the Gemara.

והנה כדי שתירד ותמשוך בחינת אש שלמעלה מצוה להביא מן ההדיוט ע"י אתערוותא דלתתא והיינו ע"י התבוננות במקור חצובה ושרשה במרכבה העליונה. שממנה נלקח הכח המתאנה שבנפשו הבהמית כנ"ל.

איו שהם בטלים בבחינת מרכבה וכסא לגבי דמות אדם שעל הכסא וזעים וחלים מחיל כסא ומתלהבים ומתלהטים בלהבת ושללהבת רשפי אש לבטל ולהכלל באור ה' השופע עליהם.

וממילא יאיר אור האהבה גם על כח המתאנה שבנפשו הבהמית שגלגל משם לעורר לבו להיות נעתק מתענוגים גשמיים אשר נשקע בהם ולהיות נמשך אחר שרשו להבטל ולהכלל באור ה'.

ולכן תקנו אכנ"ג ברכות ק"ש שתים לפניה ברכת יוצר אור ושם נאמר ונשנה באריכות סדר המלאכים ושרפים וחיות איו השם בטלים לאורו ית' ויוצר משרתים ואש משרתיו כו'.

יוצר משרתים שפמה אלה ורבוה רבבות נבראים בכל יום ומחמת תקף אהבתם כאש בוערת כלים ונשרפים וחוזרים ומתחדשים. ואשר משרתיו משש'ת ימי בראשית כמה אלה ורבוה רבבות בגדוד אחד ולגדודיו אין מספר בדכתיב היש מספר לגדודיו בדמשני בגמרא.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אליהך בידך ושבית שבי וגי'

And all of them revere and sanctify, etc., because of their perception, for they know and grasp that their life and existence, which flows to them from Him, may He be blessed, is only from the aspect of His Name alone. This is like, by way of analogy, the name of a person, which is not his actual essence at all, but rather a kind of radiance and extension from him, so that another can call him by his name.

And it is called the Infinite Light, blessed be He — meaning, only a radiance from Him, like the light and glow that extend from the sun, as is written elsewhere. And they say “Kadosh,” meaning that He is separated from them and does not clothe Himself in them in a revealed way.

For behold it is written: “Your Kingship is a kingship over all worlds.” For all life-force that spreads forth from the Infinite Light, blessed be He, to enliven all creations, to be “filling all worlds,” is not in the manner of the soul which enlivens and fills the body — which is clothed within it and is affected by the events of the body. But in regard to Him, may He be blessed, it is written: “I, Hashem, have not changed,” and “You are He before the world was created, and You are He, etc.”

Rather, all the worlds receive their life-force, their flow, and their existence only from the aspect of His Kingship alone, which is only an extension and radiance from Him outward.

And as in the analogy: “From my flesh I will behold God” — for even in the lower man, behold, the intellect and the emotions are his essence and being. But the aspect of his exaltedness is only outward, from him and outside, and does not touch his essence at all, except to be exalted over another. And this is his lowest aspect and level.

So too, the extension of the aspect of His Kingship, may He be blessed, is nothing but a radiance and illumination from Him to the creations. For there is no king without a nation. And this is [the meaning of] “Creator of the holy ones, may Your Name be praised forever, our King.”

וכולם מעריצים ומקדישים כו' מחמת השגתם שיודעים ומשיגים שחיותם וקיומם הנמשך להם מאתו ית' הוא מבחינת שמו לבד. כמו עד"מ שמו של אדם שאינו עצם מעצמותו כלל אלא איזה בחינת הארה והתפשטות ממנו כדי שיוכל זולתו לקרוא לו בשמו.

ונקרא אור אין סוף ברוך הוא כלומר הארה ממנו בלבד כאור וזו המתפשט מן השמש וכמ"ש במקום אחר. ואומרים קדוש כלומר שהוא מבדל מהם ואינו מתלבש בהם בבחינת גילוי.

פי הנה פתיב מלכותך מלכות כל עולמים. שכל חיות המתפשט מאור אין סוף ברוך הוא להחיות כל הנבראים להיות ממלא כל עלמין אינו בדרך הנשמה המחיה וממלא כל הגוף שהיא מתלבשת בתוכו והיא מתפעלת ממקרי הגוף. מה שאין כן בו ית' אני ה' לא שניתתי כתיב ואמה הוא קדם שנברא העולם ואמה הוא כו'.

אלא שכל העולמות מקבלים חיותם ושפעם וקיומם מבחינת מלכותו לבד שהוא בחינת התפשטות והארה ממנו ולחוצו.

וכמו למשל מבשרי אהיה אלוה שגם באדם המתחנן הנה השכל והמדות הם עצמותו ומהותו. ובחינת התנשאות שבו אינו אלא ממנו ולחוצו שאינו נוגע אל עצמותו אלא להתנשא על זולתו והוא בחינה ומדרגה אחרונה שבו.

כך הנה התפשטות בחינת מלכותו יתברך אינה אלא זיו והארה ממנו יתברך אל הנבראים ואין מלך בלא עם. וזהו בורא קדושים ושתבח שמך לעד מלכנו.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אליהך בידך ושבית שבי וגי'

Meaning: all the praise and glorification due to some perception is only upon the aspect of "Your Name," for His Name is called upon the creations. And it is in the aspect of "forever," for He does not clothe and reveal Himself within them, but they stand at a distance. As it is written: "For He commanded, and they were created, and He established them forever and ever."

And the meaning of "He commanded and they were created" is as if they were created of themselves, automatically, from nothing into something, by His command. For His life-force, may He be blessed, which gives them existence from nothing to something, does not spread forth and clothe itself within them in a revealed way.

For what is written, "And by the breath of His mouth all their host," does not mean that the power of the doer is literally clothed in the thing done. Rather, it is a power that flows upon them alone. And this too is [the meaning of] "and by the breath of His mouth" — meaning, by way of analogy, the breath that goes out from the mouth outward.

For even though it goes out from his inside and innermost, it appears as though it is a separate thing, independent from him. And it does not clothe itself in them, but only in the aspect of "our King" — to be a King, His Name called upon them. And this is what we request: that it be praised — meaning, that in this aspect there should be praise and an addition in strength of light and revelation.

But the Holy One, blessed be He, in His very Self and Essence, is holy and separated, as mentioned above.

(ג)

And behold, the angels — because of the greatness and intensity of their perception, that their flow and vitality is drawn from the aspect of His Name alone, which is holy and separated — therefore they are in the aspect of "running and returning." They run with fiery sparks of flame, ignited to be included in His light, may He be blessed, and return in awe, for out of fear they recoil backward.

פירוש, שכל השבח וההלול מחמת איזה השגה אינו אלא בחינת שמך ששמו נקרא על הנבראים. והוא בבחינת לעד שאינו מתלבש ומתגלה בהם אלא עומדים ברחוק מקום. וכדכתיב כי הוא צוה ויבראו ויצמידם לעד לעולם.

ופירוש צוה ויבראו כאלו הם מעצמם נבראו ממילא מאין ליש ע"י צויו. שאין חיותו ותבונה המחה ומנהגה אותם מאין ליש מתפשט ומתלבש בתוכם בבחינת גילוי.

כי מ"ש וברוח פיו כל צבאם לא שיהיה כח הפועל מתלבש ממש בנפעל, אלא שהוא כח השופע עליהם בלבד. וזהו ג"כ וברוח פיו, דהיינו עד"מ בחינת ההקבל היוצא מן הפה ולחוצ.

שגם שהוא יוצא מתוכו ופנימיותו נראה כאלו הוא דבר נפרד מתוכו להיות דבר בפני עצמו. ואינו מתלבש בהם אלא בבחינת מלכנו להיות מלך שמו נקרא עליהם. ואותה אנו מבקשים שישתבח, דהיינו להיות בבחינה זו שבה ותוספת בתוקף אור וגילוי.

אבל הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ובכבודו הוא קדוש ומובדל כו' כנ"ל

והנה המלאכים מחמת גדל עצם השגתם ששפיען וחייתן נמשך מבחינת שמו לבד שהוא קדוש ומובדל, לכן הם בבחינת רצוא ושוב. רצוא ברשפי אש שלקבת מתלהטת להכליל באורו ית', ושוב ביראה שמחמת היראה הם חוזרים ונרתעים לאחוריהם.

**Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei**

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביט שביו וגו'

As in the matter that it is said: "And the people saw, and they trembled, and they stood from afar." And they say: "Blessed be the glory of Hashem from His place" — that it be blessed and drawn down below also, in the aspect of revelation as it is above.

And from this the intelligent one should contemplate, to also be in the aspect of "running and returning" — with love, longing, and desire to be drawn after his root, to be included in the light of Hashem, Who is holy and separated, etc. And then again with awe, to accept upon himself the yoke of the Kingdom of Heaven below, as it is written: "You shall surely set a king over yourself."

And as our Sages said: "If your heart runs, return to the One," that he make a dwelling for Him, so that Hashem, the One, will rest below as above. And in this way, they also instituted Pesukei D'Zimra, where it is stated: "Give thanks to Hashem, call upon His Name," etc. "Give thanks upon the earth and the heavens," etc. "Yours, Hashem, is the greatness," etc., "and the host of heaven bow down to You." Except that it is in the aspects and levels of the lower worlds — the inanimate and the vegetative. And there too is the aspect of "running and returning."

Therefore, there are verses that speak of His love, may He be blessed, and there are verses of His awe. And from both is born the trait of mercy, as there are verses that speak of this, such as: "And He is merciful..."; "You, Hashem, do not withhold Your mercies," etc. And these three aspects are the aspects of Avraham, Yitzchak, and Yaakov, and this aspect of mercy is the attribute of Yaakov.

And this is what our Sages said: "The prayers were instituted by the Avos." And from this one comes and reaches to the aspect and level of a greater nullification in Shema — to be included in the aspect of "Man upon the Throne," the inward aspect. And this is: "Hear, O Israel" — "hear" meaning understanding.

בענין שגאמר: וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק. ואומרים: ברוך כבוד ה' ממקומו — שייבורך וימשך למטה ג"כ בבחינת גילוי כמו שהוא למעלה.

ומזה תבין המשפיל להיות ג"כ בבחינת רצוא ושוב — באהבה וחשיקה וחפיצה להיות נמשך אחר שרשו להכלל באור ה' שהוא קדוש ומובדל כו'. ושוב ביראה להיות מקבל על מלכות שמים למטה, כמ"ש: שום תשים עליך מלך.

ובמאמרז"ל: אם רץ לבך — שוב לאחד, שיעשה מכון לשבתו ולהיות ה' אחד שורה למטה כמו למעלה. ועל דרך זה תקנו ג"כ פסוד"ז שיש נאמר: הודו לה' קראו בשמו כו', הודו על ארץ ושמים כו', לה' הגדולה כו', וצבא השמים לה' משתחוים. אלא שהוא בבחינות ומדרגות העולמות שלמטה בבחינת דומם וצומח, ויש ג"כ יש בבחינת רצוא ושוב.

ולכן יש פסוקים מדבר באהבתו ית', ויש ביראתו. ומשניהם נולדה מדת הרחמנות, שיש פסוקים מדברים בזה, כמו: והוא רחום כו'. אהה הוי' לא תכלא רחמיה כו'. ושלשה בחינות אלו הם בבחינת אברהם יצחק ויעקב, ובחינת הרחמנות זו היא מדתו של יעקב.

וזהו שז"ל: תפלות אבות תקנום. ומזה יבוא ויגיע לבחינה ומעלת ומדרגות בטול גדול מזה בק"ש — להכלל בבחינת אדם שעל הפסא, בחינת פנימית. וזהו: שמע ישראל — שמע לשון הבנה.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביט שביו וגו'

For Havayah, which is the aspect of His Essence and Being, so to speak — the aspect of “and upon the likeness of the Throne was the likeness like the appearance of Man,” etc. — He is our God, Who is the aspect of One, “echad”: alef = 1, ches = 8, daled = 4 (written large). This is the aspect of the word of Hashem, the general vitality of all the worlds.

For with ten utterances the world was created, and with one utterance it could have been created. And this is the aspect of a single thought. As it is written in the Zohar: “With one thought He created the world,” as in the verse: “He sees and beholds until the end of all generations, and calls the generations from the beginning,” etc., and as explained elsewhere.

And the aspect of thought is the aspect of speech, since it is the source for the revelation of the worlds. For just as in man, there are many thoughts he thinks that never come to the revelation of speech and are called “thoughts”; and there are thoughts in which he contemplates how to bring things forth from his mouth — then such thought is already included in the aspect of speech itself.

So it is written: “Your thoughts are very deep” — they are the aspect of concealed thoughts, etc.

And see what is explained about this in the discourse *Basi L'Gani*. But behold, the thought, which is the source and root of the revealed world, is called and elevated by the name “aspect of speech and revelation.”

And this is the large daled of “echad” — which is the one utterance in which all ten utterances are included. This is the aspect of the Infinite Light that is drawn and extends into the ten utterances to bring all creations into being from nothing to something.

And since there, in the one utterance, there is not yet the aspect of multiplicity and division into ten utterances, therefore it is called “a single thought.”

פי הוי', שהוא בחינת עצמותו ומהותו כביכול — בחינת ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם כו' — הוא אלהינו, שהוא בחינת אחד, א"ח ד', וד' רבתיא, שהוא בחינת דבר ה' חיות הקללי של כל העולמות.

פי בעשרה מאמרות נברא העולם, ובמאמר אחד יכול להברות. והוא בחינת מחשבה אחת. וכמ"ש בזהר: במחשבה אחתא ברא עלמא, על דרך שכתוב: צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וקורא הדורות מראש כו'. וכמ"ש במקום אחר.

ובחינת מחשבה הוא בחינת הדבור, לפי שהוא מקור לגילוי העולמות. וכמו עד"מ באדם יש כמה מחשבות שמחשב שאינן באות לכלל גילוי הדבור ונקראות מחשבות. ויש מחשבות שמחשב ומרהר איך להוציא הדברים מפיו — הרי מחשבה זו נכללה בבחינת הדבור ממש.

כך הנה כתיב: מאד עמקו מחשבותיך — שהם בחינת מחשבותין סתימין כו'.

ועמ"ש מזה בד"ה באתי לגני. אף הנה המחשבה שהיא מקור ושרש לעלמא דאתגליא היא נקראת ועולה בשם בחינת הדבור והגילוי.

וזוהי בחינת ד' רבתיא דאחד, שהוא המאמר אחד שבו נכללו כל העשרה מאמרות. שהוא בחינת אור א"ס הנמשך ומתפשט בעשרה מאמרות להוות כל הנבראים מאין ליש.

ולפי שאין שם עדין בחינת ריבוי והתחלקות עשרה מאמרות, לכן נקראת מחשבה אחת.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ וַיִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שְׁבִיּוֹ וְגו'

And through this one reaches the level of “And you shall love Hashem your God with all your heart” — with both inclinations. That even the evil inclination and the power of desire in his animal soul will be included in its root, and darkness will be transformed into light.

And this is [the meaning of the verse]: “When you go out to war against your enemies.” Meaning: when you go out to this war — to conquer the power of desire in his soul, to cool it off from the pleasures of this physical world, and to transform it into the love of Hashem — then it will be in the aspect of “against your enemies,” that is, at their root above.

For no evil descends from above, and their root is good, for it is from the aspect of the Supernal Chariot of holiness (see what is explained in the discourse *V'nasati Lecha Mahalachim*). But after the descent and the chaining of levels, they became the dregs of the Ofanim, and from there were drawn the waste substances, from which are drawn all the pleasures of this world and the power of desire, as mentioned above.

And when it is elevated and included in its root, it is transformed from evil to good.

(ד)

However, it is impossible for a person's natural trait to be transformed completely without Divine help and assistance, as our Sages said: “If not for the Holy One, blessed be He, helping him, he could not overcome it.” Meaning: there is no power in his soul alone to ascend and be included in its root, except after a radiance is drawn from the Infinite Light, blessed be He, upon his soul.

And this is the radiance of the light of Torah and mitzvos, from the aspect of the likeness of Man upon the Throne — the 248 limbs of the King and the 365 sinews — for they channel the blood, which is the soul and vitality, throughout all the limbs, through the fulfillment and guarding of the mitzvos.

וְעַל־יָדֵי זֶה יִגִּיעַ לַמַּדְרָגוֹת: וְאֶהְבֶּתָּ בְּכָל לֵבְבְךָ — בְּשֵׁנֵי יִצְרֵיךָ. שְׁגֵם הַיִּצָּר הָרַע וְכַח הַמִּתְאַוֶּה שֶׁבִּנְפֹשׁוֹ יוֹכֵל לְבָשָׁרוֹ, וְאֶתְהַפֵּךְ חֲשׂוֹכָא לְנֹהָרָא.

וְזֶהוּ: כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ. פִּירוּשׁ: כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה זֶה, לְנִצָּחַת כַּחַ הַמִּתְאַוֶּה שֶׁבִּנְפֹשׁוֹ לְקַרְרָה בְּתַעֲנוּגֵי עוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִיִּים, וְלִאֲתֵהֶפֶכָא לְאַהֲבַת ה' — תִּהְיֶה בְּבַחֲיִנַת עַל אִיבֶיךָ, דִּהְיִינוּ בְּבַחֲיִנַת שְׂרָשָׁם לְמַעְלָה.

כִּי אִין רַע יוֹרֵד מִלְמַעְלָה, וְשְׂרָשָׁם הוּא טוֹב, שֶׁהוּא מְבַחֲיִנַת מְרַכְבָּה עֲלִיוֹנָה שֶׁבְּקִדּוּשָׁה (רַעַמ"ש בְּד"ה וְנִתְּתִי לָהּ מִהֲלָכִים). אֵלָּא שֶׁלְאַחַר יִרְדִּית וְהַשְׁתַּלְשָׁלוֹת הַמַּדְרָגוֹת נַעֲשׂוּ שְׂמֵרֵי הָאוֹפָנִים, וּמִשָּׁם נִמְשָׁכוּ הָע"שׁ, שֶׁמֵּהֶם נִמְשָׁכוּ כָּל תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הַזֶּה וְהַכַּח הַמִּתְאַוֶּה כִּנ"ל.

וּכְשֶׁנִּתְעַלָּה וְנִכְלָל בְּשְׂרָשׁוֹ — מִתְהַפֵּךְ מֵרַע לְטוֹב.

אִם א"א לְהִתְהַפֵּךְ טְבָעִית מִדָּתוֹ לְשִׁנּוּתָהּ לְגִמְרֵי בִלְתִּי עֶזֶר וְסִיוֵעַ אֱלֹקִי, כְּמֵאֲרֻז"ל: אֵלְמָלָא הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזְרוֹ כו'. דִּהְיִינוּ, שְׂאִין כַּח בִּנְפֹשׁוֹ לְבַד לְהִיּוֹת עוֹלָה וְנִכְלָל בְּשְׂרָשׁוֹ, רַק אַחֵר שֶׁיִּמְשֹׁךְ הָאָרֶה מֵאוֹר א"ס בְּרוּךְ־הוּא עַל נִפְשׁוֹ.

וְהוּא הָאֵרֶת אוֹר הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת מְבַחֲיִנַת דְּמוּת אָדָם שֶׁעַל הַכֶּסֶּף — רַמ"ח אֵיבָרִים דְּמִלְכָּא וְשִׁס"ה גִּידִים, שֶׁהֵם מַעֲבָרִים לָדָם, הוּא הַנֶּפֶשׁ וְהַחַיּוּת, הַמִּתְפַּשֵּׁט לְכָל הָאֵיבָרִים ע"י קִיּוֹם וְשִׁמְרַת מִל"ת.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביית שביו וגו'

And through this, it gives power to the fire from above, which is in the aspect of the Throne, to be drawn downward — to consume and burn the power of the animal soul's desire, and to elevate it to its root, as mentioned above. And then His attributes, the attributes of the Holy One, blessed be He, shine within him, not the natural traits of his soul.

(See what is explained about this on the verse “B’haaloscha,” in the explanation that it descends according to His attributes.) And this is [the meaning of]: “And Hashem your God will deliver them into your hand.” Havayah is the aspect of Torah — His will and wisdom, for “the Torah and the Holy One, blessed be He, are entirely one.”

And “your God” — this is the aspect of mitzvos, the 248 positive commandments, the 248 limbs of the King. And the root of these two aspects is bound together, their beginning wedged in their end and their end in their beginning. For the aspect of Torah is the aspect of King, as our Sages said: “The Mishnah is a queen,” for the Mishnah is, by way of analogy, like a king who decrees and says: if Reuven claims so, the ruling will be such and such, and likewise in laws of prohibition and permission.

And the aspect of mitzvos is the aspect of servant — to listen to His voice, as it is written: “For the children of Israel are servants.”

And behold, the aspect of the kingship of Torah — “through it kings will rule” — is because when one occupies himself with Torah, the Holy One, blessed be He, reads and learns in correspondence with him. As it is written: “And I will place My words in your mouth,” and “Yaakov is the rope of His inheritance.”

Like, for example, a man who shakes a rope from below — also above, at the top of the rope, it shakes. And for this reason the Torah is compared to water, which descends from a high place to a low place. This is “their beginning wedged in their end.”

ועל־ידי זה נותן כח באש שלמעלה, שהוא בבחינת פסא, להמשיך ולירד למטה לכלות ולשרף את כח נפש המתאנה הבהמית, ולהעלותו לשרשו כנ"ל. ואז יאירו בו מדותיו של הקדוש־ברוך־הוא, ולא מדות טבעיות שבנפשו.

ועמ"ש מזה ע"פ בהעלותך, בפירוש שו"ת (פי) מדותיו). וזהו: ונתנו ה' אלהיך בידך — הוי' הוא בבחינת התורה, שהיא רצונו וחקמתו 'ת', ואורייתא יקוב"ה כולל חד.

ואלהיך — בבחינת המצות, רמ"ח פקודין רמ"ח איברים דמלכא. ושרש ב' בחינות אלו הם נעוץ תחלתו בסופן וסופן בתחלתו. כי בבחינת התורה הוא בבחינת מלך, כמארז"ל: מתניתא מלכתא — שהמשנה היא עד"מ כמו מלך, שהוא גוזר ואומר: אם יטען ראובן כך כו', יהיה הפסק כך וכך, וכן בדיני אסור והתר.

ובחינת המצות הם בבחינת עבד, לשמוע בקולו, וכדכתיב: כי לי בני־ישראל עבדים.

והנה בבחינת מלוכת התורה — שבה מלכים ימלכו — הוא מחמת שכל העוסק בתורה, הקדוש־ברוך־הוא קורא ושונה כנגדו. וכמ"ש: ואשים דברי בפיו, ויעקב חבל נחלתו.

כמו למשל באדם המננע בחבל למטה — מתננע גם למעלה בראש החבל. ולזה נמשלה התורה למים, שו"ת מ"ד מ"ק מ"ב ג' וזהו נעוץ תחלתו בסופן.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביית שביו וגו'

And the aspect of mitzvos is “their end in their beginning,” for the end of action is first in thought (see what is explained on the verse “The heavens are My throne, and the earth...,” and on the verse “Rise up, O well,” in the explanation “A spring of gardens, a well of living waters,” and in the discourse “Kol Dodi,” regarding “leaping and skipping”).

And therefore, our Sages sometimes said: “Great is study, for it brings to action” — meaning, deed is superior. And at other times they said: “Torah study is equal to them all.” And both are true: for in the aspect of “their beginning wedged in their end,” Torah study is greater.

And in the aspect of “their end in their beginning,” action is greater. And both must be in a person. For the continuations that a man draws through the aspect of Torah are to be in the aspect of “running,” through contemplation in their beginning and in their root — for “the Torah goes forth from Chochmah,” and He and His wisdom are all one. And when he occupies himself with it, the Holy One, blessed be He, reads and learns in correspondence with him.

And if your heart runs, return to the One — this is through the action of mitzvos, whose end is in their beginning. And it ascends and is included in their root above, to the very highest levels, the Infinite Light, blessed be He.

And through this the fire from above is drawn and spreads downward in the Supernal Chariot, and it reaches to the animal soul. For the Chayos bear and are borne together with the Throne, for the Rider on the Throne carries those who carry Him.

And this is the aspect of “Adam,” whose gematria is 45 — the aspect of chochmah (כ"ח מ"ה), the aspect of bittul, as mentioned elsewhere. For the revelation of His light, may He be blessed, in the worlds is through the middos, and their beginning is the aspect of chesed, as it is written: “For I have said: the world shall be built with chesed.”

ובחינת המצות הם סופן בתחלתן, כי סוף מעשה במחשבה תחלה (ועמ"ש ע"פ השמים כסאי והארץ כו', וע"פ עלי באר בפרוש מעין גנים באר מים (חיים, וסד"ה קול דודי גבי מדלג ומקפץ).

ולכן פעם ארזו"ל: גדול תלמוד שמביא לידי מעשה — אלמא מעשה עדיפא. ופעם אמרו: ותלמוד תורה כנגד כולם. ושניהם אמת, שבבחינת נעוץ תחלתן בסופן — תלמוד תורה גדול.

ובבחינת סופן בתחלתן מעשה גדול. ושניהם צריכים להיות באדם. כי המשכות שאדם ממשיך בבחינת התורה — הוא להיות בבחינת רצוא, מחמת התבוננות בתחלתן ובשרשן, כי אורייתא מהקמה נפקת, והוא וחקמתו הכל אחד. וכשהוא עוסק בה, הקדוש-ברוך-הוא קורא ושונה כו'.

ואם רץ לבד — שוב לאחד. היינו, ע"י מעשה המצות, שסופן בתחלתן, ומתעלה ונכלל בשרשן למעלה מעלה, עד רום המעלות אור א"ס ברוך-הוא.

ועל-ידי זה יומשוף ויתפשט למטה פח האש שלמעלה במרפבה עליונה, ונגעה עד נפש הבהמית. כי החיות נושאות ומנושאות עם הכסא, שהרכב על הכסא נושא את נושאו.

וזהו בחינת אדם, בגימטריא מ"ה, שהוא בחינת חקמה (כ"ח מ"ה), בחינת בטול כו', כנזכר במקום אחר. כי לפי שבבחינת גילוי ות' בעולמות הוא במדות, וראשיתן בחינת חסד, כמ"ש: כי אמתית עולם חסד יבנה.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביית שביו וגו'

Therefore, it is impossible to transform the middos of the worlds except through the extension of Supernal Chochmah, which is the source of Torah and mitzvos, as explained above (see also in the portion of Vayeishev, in the discourse “On the 25th of Kislev,” regarding the Menorah, etc.).

And afterwards: “And you shall capture its captivity” — that which had been in captivity by the power of desire, through drawing itself into the desires and pleasures of this world — behold, “the wealth he swallowed, he will vomit it out,” to be elevated and included also in holiness (see what is explained in the discourse “Like an eagle arouses...”).

And in this way they also instituted in the prayers of Shemoneh Esreh: “Forgive us, for we have sinned.” For before he had an arousal from below, he was in the aspect of “fools, because of their sinful path,” etc., as explained elsewhere on the verse “When you kindle the lamps.”

And now, when he sees that he has sinned, he must return the sparks that fell in the breaking through his sins. And for this they instituted to say: “And return us in complete repentance before You.” Meaning: that it be in the aspect of “before You” — namely, that they return to their root, to be included and united, their life-force in the source from which they were hewn, in the Infinite Light, blessed be He.

And from there a new flow and a new radiance will be bestowed.

And this is the idea of all the blessings in Shemoneh Esreh: “Blessed are You” — that there be blessed and drawn down a new flow and illumination from the Infinite Light, blessed be He, into the aspect of daas, repentance, forgiveness, etc.

And this is the matter of what is said: “A pleasing aroma to Me” — “rei’ach nicho’ach”: the word *nicho’ach* implies descent. And the explanation is that through “you shall offer My bread, for My fire,” it ascends to be an aroma — that there be satisfaction before Him, may He be blessed, like one who smells a fragrance.

ולכן א"א להקפף המדות שבעולמות, כ"אם בהמשכות חכמה עילאה, שהיא מקור התורה והמצוות, כנזכר לעיל (ועמ"ש מזה בפרשת וישב). (בד"ה בכ"ה בכסלו בענין המנורה כו')

ואחר-כך: ושביית שביו — דהיינו, מה שהיה בשביה אצל כח המתאנה, ע"י שהמשיך את עצמו ברעות העולם הזה ותענוגותיו — הנה: חיל בלע ויקיאנו, להיות עולה ונכלל ג"כ בקדושה (ועמ"ש בד"ה). (כנשר יעיר)

ועל דרך זה תקנו בתפלות ש"ע: קלח לנו כי חטאנו. שעד שלא היתה לו אתערומת דלתמא, היה בבחינת אוילים מדרך פשעם כו', כמ"ש במקום אחר ע"פ בהעלותך את הנרות.

ועכשו שרואה שחטא, צריך שיחזיר הניצוצות שנפלו בשביה בחטאיו. ועל-זה תקנו לומר: והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. פירוש: שיהיה בבחינת לפניך, כמו שהם בשורשן, שיכללו ויתאחדו. החיות שלהם במקור חצבם, באור א"ס ברוך-הוא.

ומשם יושפע שפע חדש והארה חדשה.

וזוהו ענין כל הברכות שבש"ע א: ברוך אתה — שייברך וימשך המשכה והארה חדשה מאור א"ס ברוך-הוא לבחינת דעת ותשובה וסליחה כו'.

וזוהו ענין שנאמר: ריח ניחוחי — לשון נחות דרגא. ופירוש, שעל-ידי שיקריב לחמי לאשי, היא עולה לריח, שיהיה נחת רוח לפניו ית', כמאן דאריח ריחא.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

פי תצא למלחמה על איבריך ונתנו ה' אלהיך בידך ושביית שביו וגו'

And then it will be in the aspect of *nicho'ach* — meaning, a descent downward — to bestow His goodness and light, as explained above. And this is “*nicho'ach*,” a double expression, as though they draw Him, so to speak, Himself downward, to dwell and be revealed in the lower worlds in an aspect of revelation.

(And with this is also understood what is written: “A man, when he brings from you a korban,” etc. It should have said: “A man from you, when he brings.” As explained elsewhere: “Adam” refers to Torah, the 248 positive commandments, which are the 248 limbs, etc. And through this, “when he brings from you, from the animal,” etc., meaning, through this is drawn the power to refine the animal soul. For “Adam,” the aspect of Torah, the level of mah, refines ban, the aspect of animal, as above in the verse “And Hashem your God will deliver them into your hand.” And see what is written in Parshas Yisro, in the discourse “On the third month.” And therefore all the sacrifices were only in the Mishkan or Mikdash, for there the Infinite Light dwelled — the level of mah refining ban, etc.).

ואז יהיה בבחינת ניהוה, דהיינו להיות נחות דרגא לתתא, להשפיע שפע טובו ואורו כפ"ל. וזהו: ניהוה — ניהוה שלישי, כאלו מושכין אותו כביכול בעצמו למטה, להיות שורה ומתגלה בתחתונים בבחינת גילוי.

ובזה יובן ג"כ מ"ש: אדם פיינקריב מכם קרבן כו', דה"ל: אדם מכם פיינקריב כו'. וכמ"ש במקום אחר. אלא כי פירוש אדם קאי על התורה, רמ"ח מ"ע הם בחינת רמ"ח איברין כו'. ועל-ידי זה: פיינקריב מכם מן הבהמה כו' — שעל-ידי זה נמשך הפח לברר נה"ב. כי אדם, בחינת תורה, שם מ"ה, מברר ב"ן בחינת בהמה כו'. וכדעיל בפירוש: ונתנו ה' אלהיך בידך. ועמ"ש בפ' יתרו בד"ה בחדש השלישי. ולכן כל הקרבנות היו במשכן או במקדש דוקא, שבו השראת אור א"ס, שם מ"ה מברר ב"ן (כו').

[NOTE Summary

The maamar begins by explaining that prayer is described as “a time of battle” (*z'man krava*), as the Zohar states. This is because prayer is the daily act of offering the animal soul upon the “altar” of the heart, paralleling the sacrifices in the Beis HaMikdash. Just as the fire from above would descend to consume the korban, so too in prayer the fire of love from above descends to awaken and sublimate the fiery passions of the animal soul. The animal soul, rooted in the element of fire, is transformed when elevated to its holy source — the supernal Merkavah, with the faces of the lion and ox.

After the destruction of the Beis HaMikdash, the Anshei Knesses HaGedolah instituted prayer so that each Jew could still bring this korban within his heart. The Alter Rebbe explains that each day, since man's life is measured in sparks and powers that must be elevated, prayer serves to transform worldly passions into flames of Divine love. The soul's divine aspect does not need repair, but the animal soul must be continuously elevated. This is why the daily prayers were set, structured around the praises of the angels (in *Yotzer Or*) who burn with fiery longing (*ratzoh*) yet return in awe (*shov*) to receive His kingship.

Through meditation on the angels' nullification, man awakens his own *ratzoh v'shov*: yearning to be consumed in Hashem's light, yet returning in awe to accept the yoke of Heaven, as in *Shema Yisrael*. This is paralleled in

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Ki Teitzei

כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ וַיִּתְּנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שָׁבִיּוֹ וְגו'

the Avos, who instituted prayer: Avraham — love, Yitzchak — awe, and Yaakov — mercy, the harmonization of both. This triad leads to *Shema*, where one contemplates Hashem's unity: the Alef, Ches, and Dalet of *Echad*. The Alter Rebbe explains that the “large dalet” refers to the single primordial utterance, in which all ten utterances are included — the root of creation in Divine thought. This meditation enables the fulfillment of “*b'chol levavcha*” — loving Hashem with both inclinations, even transforming the yetzer hara into holiness.

Yet, this transformation is only possible with Divine help, through the light of Torah and mitzvos. Torah is likened to the King decreeing (the Mishnah is *malchta*), and mitzvos to the servant obeying. Together, they channel Divine vitality into the soul, enabling the “fire from above” to consume the animal soul's cravings. Torah draws from above to below, while mitzvos elevate from below to above — *na'utz techilasan b'sofan v'sofan b'techilasan*. Hence, Chazal sometimes say action is greater, and sometimes study is greater — both are true.

Ultimately, this is the meaning of “*When you go out to war against your enemies*”: the battle with the yetzer and its passions. Their root is holy, and when elevated they return to that root, “captured” into holiness. This is the process of *v'shavisa shivyo* — reclaiming what was held captive by desire. Prayer concludes with *Selach lanu* and *Hashiveinu b'teshuvah shleimah lefanekha* — returning the fallen sparks through repentance to their true source in the Infinite Light.

Practical Takeaway

The Alter Rebbe teaches that our daily prayers are not repetitive rituals but the actual battleground of the soul. Each morning we are given new sparks to refine. By meditating on the angels' *ratzoh v'shov*, by binding ourselves in Torah study, and by acting in mitzvos, we transform our passions into Divine fire. Even past failings, when captured by worldly desire, can be elevated through repentance and prayer, returning to their holy root. Every Jew's daily struggle is not a flaw but the very purpose of creation — to wage this war and reveal that no power is outside of holiness.

Chassidic Story

The Alter Rebbe once said (recorded in *Sippurei Chassidim, Chabad*), that when a Jew prays with sincerity, “he places his animal soul upon the altar.” Once, a simple chassid confessed to the Alter Rebbe that he felt his prayers were dry, for his heart was consumed with worldly cravings. The Rebbe responded: “That is the very korban you must offer. When you take that fiery craving and redirect it to Hashem, you bring the greatest satisfaction Above, greater even than the angels' song.” The chassid later told that from then on, whenever he prayed, he would imagine placing his burning desires as an offering to Hashem, and this transformed his service entirely.

END NOTE]